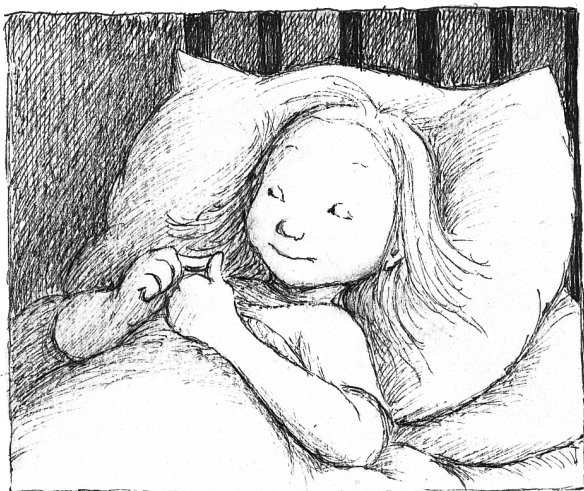

1. nodaļa

Ir vēls, bet Dunne nespēj aizmigt.
Daži, lai aizmigtu, skaita aitas, bet ne jau viņa!
Dunne skaita visas tās reizes, kad bijusi laimīga.

Piemēram, toreiz, kad bija maza un brālēns
Svante viņai iedeva vardi.

Un pirmo reizi, kad ūdenī viņa varēja izdarīt trīs
atvēršienus un nenoslīka.

Un kad dabūja skolas somu.
Viņa bija tik laimīga par to, ka sāks mācīties
pirmajā klasē.
Pēc tā viņa bija ilgojusies visu savu mūžu.
Vasara bija šķitusi bezgala gara tikai tāpēc vien,
ka viņa tik ļoti bija ilgojusies.

2. nodaļa

Bet, kad Dunne beidzot bija ceļā uz skolu,
viņa sāka prātot par to, kas tagad īsti notiks.

Vai skolā viņa vienīgi sēdēs un mācīsies lasīt un rakstīt?

To jau viņa prata. Vismaz nedaudz.

To viņa bija apguvusi sešgadnieku apmācībā.

– Kā tu domā, vai man patiks mana skolotāja? – viņa jautāja tētim.

– Protams, – tētis atbildēja. – Skaidrs, ka patiks.

– Kā tu domā, vai man patiks mani klasesbiedri? Sešgadnieku apmācību Dunne bija apguvusi citā skolā.

Šajā jaunajā skolā viņa nepazīna nevienu bērnu.

Piepeši Dunne nobijās ne pa jokam.

Ja nu viņai nebūs draugu...

Ja tā notiks, Dunne uz skolu vairs neies.

Nekad, – to viņa sev apsolīja.

– Tēti, tagad turi ikšķus! – viņa sacīja, kad abi devās iekšā pa skolas durvīm.

3. nodaļa

Pie klases durvīm stāvēja skolotāja un sasveicinājās ar bērniem.

Kāds zēns atteicās iet iekšā.

Tikai tad, kad mamma viņu pielabināja ar divdesmit kronu banknoti, zēns piekrita ieiet skolā.

Kad visi bija savās vietās, skolotāja sacīja:
– Esiet sveicināti pirmajā skolas dienā!
Tad viņa pēc kārtas izsauca visus bērnus.
Tie, kuri uzdrošinājās, pacēla roku un atbildēja –
jā.

Dunne uzdrošinājās.

Lai gan pašai šķita, ka tūlīt noģībs.

Pēc tam bērni saņēma krāsu kritiņus un papīra
lapu, uz kura vajadzēja uzrakstīt savu vārdu.

Dunni sauc Daniēla, bet viņa uzrakstīja Dunne.

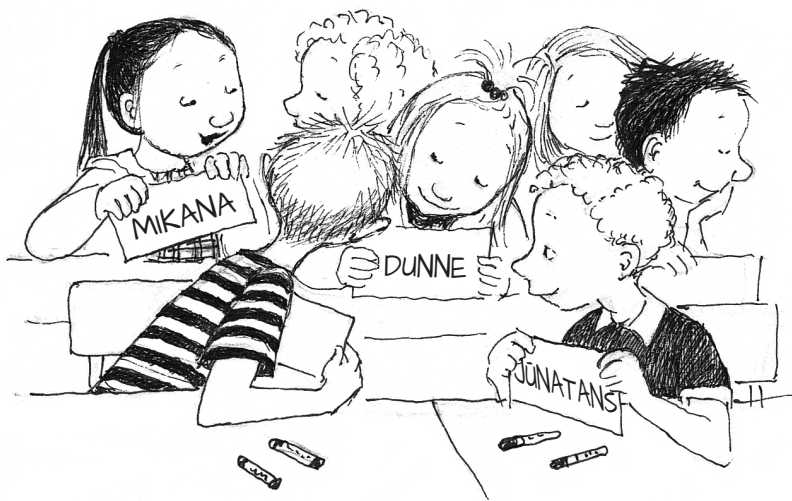
Kāda, kuru sauc Mikaēla, uzrakstīja Mikana.

Kāds, kuru sauc Ēriks, uzrakstīja Meteborgs.

Vienīgi Jūnatans uzrakstīja vārdu Jūnatans.

Visi bērni prata uzrakstīt savu vārdu, izņemot vienu. Tad skolotāja viņam palīdzēja.

Bet tieši tad, kad sāka kļūt interesanti, bija laiks doties mājās.

Vakarā viņi ģimenē svinēja “pirmo skolas dienu”.

Dunnes ģimene ir: viņa pati, tētis un Kaķis.
Kaķis laikam gan domāja, ka tagad Dunne
ir liela, ja jau sākusi mācīties pirmajā klasē.

– Nebija nemaz tik traki, – viņa tam skaidroja,
– tikai neliels satraukums, bet citādi – lieliski!

Tomēr Dunnei joprojām nebija draugu.